

Universiteit
Leiden
The Netherlands

The desperation threshold: a model to explain decisions in poverty

Du Buisson de Courson, B.

Citation

Du Buisson de Courson, B. (2026, April 7). *The desperation threshold: a model to explain decisions in poverty*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/4301048>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/4301048>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Samenvatting

In dit proefschrift stel ik het wanhoopsdrempelmodel voor, dat probeert beslissingen in situaties van armoede te verklaren als rationele beslissingen. Het model gaat ervan uit dat mensen in armoede ernaar streven om boven een “wanhoopsdrempel” te blijven – een kritische hoeveelheid middelen die hun basisbehoeften vertegenwoordigt. Door het proefschrift heen laat ik zien dat deze aanname verschillende gedrag patronen kan verklaren die geassocieerd worden met armoede – en met economische ongelijkheid op het niveau van de bevolking. Vervolgens probeer ik de empirische geldigheid ervan te beoordelen. Ik verken dit idee in twee modelleringshoofdstukken, een empirisch hoofdstuk met secundaire gegevens en een integratief hoofdstuk over literatuuronderzoek. In het eerste modelleringshoofdstuk (hoofdstuk 2) laat ik zien dat de wanhoopsdrempel niet alleen het hoge aandeel van vermogenscriminaliteit in achtergestelde of ongelijke bevolkingsgroepen kan verklaren, maar ook de frequentie van geweldsdelicten, als een hardheidssignaal om uitbuiting af te schrikken. In het tweede modelleringshoofdstuk (hoofdstuk 3) laat ik zien dat de wanhoopsdrempel een verhoogde tijdscontering genereert wanneer basisbehoeften op het spel staan. Hoofdstuk 4 richt zich op het empirisch testen van de voorspelling van het model. Ik laat zien dat de empirische literatuur op dit moment verdeeld is, met studies die ofwel een toename of een afname van het nemen van risico's in situaties van armoede voorspellen en vinden. Ik stel voor dat het wanhoopsdrempelmodel deze schijnbaar tegenstrijdige bevindingen met elkaar kan verzoenen. Ik leid testbare voorspellingen uit het model af en test ze op secundaire onderzoeksgegevens uit Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk. Ik krijg gedeeltelijke ondersteuning voor een U-vorm tussen middelen en risicobereidheid, maar een duidelijk polariserend effect: zowel risicobereidheid als risicovermijding komen vaker voor bij de armere deelnemers. In het integrerende overzichtshoofdstuk (hoofdstuk 5) geef ik meer perspectief op de wanhoopsdrempel. Eerst geef ik het model in zijn meest zuivere vorm weer, waarbij ik de belangrijkste aannames benadruk en rechtvaardig. Vervolgens bekijk ik het empirisch bewijs uit verschillende velden en methoden die relevant zijn om de geldigheid van het wanhoopsdrempelmodel te testen. Ik ontdek dat soortgelijke modellen - onder verschillende namen - zijn voorgesteld en getest in verschillende disciplines van de sociale en biologische wetenschappen, hoewel hun volledige implicaties en verklarend potentieel zelden zijn erkend. Ik concludeer dat het wanhoopsdrempelmodel, samen met zijn intellectuele antecedenten, veelbelovende empirische ondersteuning heeft en al een vruchtbaar paradigma is voor de studie van armoede.